

EXCURSIÓ A MONT-ROIG DEL CAMP

El passat dia 30 de juny va tenir lloc una encertadíssima excursió a Mont-roig del Camp. Érem 48 persones disposades a gaudir d'un dia d'estiu per terres tarragonines. Ben puntuals a les 8 del matí vàrem pujar a l'autocar i la nostra companya Francesca Portolés que havia preparat la sortida va presentar-nos al nostre guia el Sr. Martí Rom, un entusiasta de Miró i de Mont-roig, així com un extraordinari professional en audiovisuals. Durant el recorregut vàrem visionar el DVD "D'un boig encès" on vàrem descobrir la joventut de Miró nascut a Barcelona l'any 1893 i com als seus 18 anys va anar per primer cop a Mont-roig per recuperar-se d'una malaltia i va instal·lar-se al mas que el seu pare havia comprat l'any anterior al marques de Mont-roig, i com es va enamorar del poble i va continuar anant-hi cada any a pintar. Després d'una breu parada a un àrea de Servei per a esmorzar, vàrem tornar a l'autocar i

Lluís Girona

visionar el DVD "Mont-roig: Tornaveu Mironià". En aquesta ocasió és la gent del poble qui parlen de Miró i alguns descriuen la seva relació amb ell, orgullosos de que el pintor convertís Mont-roig en un lloc molt conegut per haver-lo pintat en la seva etapa d'estil realista.

A dos quarts d'onze del matí vàrem arribar a la nostra primera visita que va ser a l'ermita de la Mare de Déu de la Roca. Un lloc alt de pedra rogenca i molt tel·lúric on la Mare de Déu volia fer estada perquè diu la llegenda que la varen trobar en una cova d'arenisca i la varen portar a l'església del poble però

desapareixia i la trobaven dalt de la roca fins que van entendre que ella es trobava bé allí i van edificar-li una ermita. D'aquest preciós indret Miró va dir: "L'ermita de la Mare de Déu de la Roca sempre ha estat un gran impacte per a mi, sobre tot pel color roig envinagrat que donà nom al poble". A nosaltres també ens va impactar l'indret i vàrem fer moltes fotos i allí l'amic Girona ens va fer ajuntar-nos per fer-nos la tradicional foto de grup.

De tornada al poble vàrem visitar el Centre Miró situat a l'església Vella. Està dedicat a les pintures que l'artista va fer de Mont-roig; són reproduccions dels originals que es troben a diversos museus del món. L'edifici és encantador i màgic, decorat amb motius que apareixen en les pintures, també hi trobem reproduccions dels ninots mironians inspirats en l'espectacle de l'any 1978 "Mori el Merma" i un tapis que la família Miró va regalar al Centre. A les parets hi veiem frases de l'artista, com aquesta que diu: "Quan viatjo duc sempre al meu maletí una garrofa de Mont-roig" o aquesta altra: "A París vaig viure un any sense fer ni una ratlla, a Mont-roig, l'estiu següent, em tornà l'inspiració". Sortint del Centre vàrem recórrer el poble i vàrem parar als indrets on Miró pintava, tractant nosaltres de veure les vistes amb els ulls de Miró. A dos quarts d'una amb l'autocar vàrem anar a veure algunes barraques de pedra seca. Se'n troben més de 100 en el terme municipal, en molt bon estat de conservació. La tècnica d'aquestes antigues construccions consisteix en arreplegar pedres i muntar-les sense l'ajut de cap material d'unió, com pot ser el ciment o el guix. Al sostre s'hi plantaven plantes i orientaven la porta d'accés cap al sud per tal d'evitar el vent de mestral i aprofitar el màxim de recorregut de la llum del sol.

Caminant per una pista en vàrem visitar dos, les vam retratar, hi vàrem entrar i ens vàrem quedar amb les ganes de veure'n més; però ja era l'hora de dinar i tornant a l'autocar vàrem arribar al restaurant "Mas d'en Romeu" per fer un bon àpat amb amanida i entremès, faves a la catalana, bacallà amb seques i espinacs, i de postres un sorbet. Es va brindar amb cava per l'Agrupació i vàrem felicitar al Sr. Martí Rom pels seus magnífics audiovisuals. Ell ens va explicar que per la festa major del poble guarneixen els carrers amb catifes de flors i desfilen els ninots mironians. Amb la Francesca vàrem pensar de fer l'any vinent una nova sortida per veure les catifes, més barraques i poder collir alguna garrofa i dur-la a la butxaca perquè ens doni bona sort. De tornada vàrem veure un DVD sobre les barraques de pedra seca.

Per acabar dir que va ser un dia molt complert i divertit i demanar als socis que no varen venir que s'apuntin a descobrir aquestes terres rogenques que tan van enamorar Miró.

Elisenda Domingo